

Onderzoeksraad voor de Zeevaart

- * PLEIDOOI VOOR MOTORIST WACKENIER
- * EEN AANVARING GEVONNIST
- * ZWARE STRAF GEVORDERD TEGEN MOTORIST ANDRE CATTOOR
- * DE BRAND AAN BOORD VAN DE „DON BOSCO”
- * VERGAAN VAN Z.416 „VADE PESCARÉ”

De onderzoeksraad voor de zeevaart kwam donderdagnamiddag te Oostende bijeen onder voorzitterschap van dhr Vander Cruyssen. Het ambt van openbaar ministerie werd waargenomen door dhr Bentein, rijkskommissaris.

De raad hoorde bij aanvang van de zitting Mter Demeere in zijn pleidooi voor motorist Wackenier van de O.242 Jean Maria. Dit vaartuig had op 3 september l.l. pech met de motor die uiteindelijk uit elkaar sprong.

Mter Demeere rekapituleerde de feiten en zegde o.m. dat het op zee niet gemakkelijk is sommige motordefecten na te gaan en te herstellen. Hij beweerde dat Wackenier geen technische fouten had begaan maar dat reeds lang voordien was gebleken dat de motor zeer grillig was. Tot slot verzocht hij de raad niet in te gaan op de eis van het openbaar ministerie die 2 jaar schorsing vorderde. Hij was van oordeel dat een waarschuwing een voldoende straf was om de tekortkomingen van Wackenier te bekeuren.

AANVARING TUSSEN O.324 EN Z.785

De raad sprak na dit pleidooi vonnis uit inzake de aanvaring tussen de O.324 en de Z.785 die zich voordeed op 28 april 1964 op ongeveer 10 mijl van het lichtschip Wandelaar. De uitspraak luidde 8 dagen schorsing voor motorist Reyersshove M. als hoofd van de wacht om niet de voorgeschreven dagseinen te hebben gevoerd noch voldoende uitkijk te hebben verzekerd en tenslotte ook niet 't aangepast uitwijkingsmaneuver te hebben uitgevoerd aan boord van de Z.785. Ten laste van matroos Dedrie D. van O.324 werd een schorsing van 14 dagen uitgesproken eveneens als hoofd van de wacht om evenmin een goede uitkijk te hebben gehouden en daarbij de vaart van zijn schip niet tijdig te hebben geminderd of te stoppen om de aanvaring gebeurlijk te vermijden.

EEN JAAR SCHORSING GEVORDERD VOOR SCHIPPER CATTOOR ANDRÉ

De raad hoorde na dit vonnis de rijkskommissaris in zijn requisitorium tegen schipper Cattoor André van O.265 Victoire-Roger die op 23-24 maart l.l. strandde op de klippen nabij het uiterste Westpunt van de Britse Zuidkust.

De rijkskommissaris gaf een volledig overzicht van de feiten aan de hand van de verklaringen van

de schipper om daarna te konfronterende met de werkelijkheid. Hij kwam tot het besluit dat de koersen opgegeven door de schipper volkomen onjuist waren en dat ook de opgegeven diepten niet kloppen. Indien het Decca-apparaat defekt was bleef de schipper bij machte dit te achterhalen omdat hem nog andere middelen ten dienste staan om de diepten te meten. Zijn besluit was dat Cattoor door een foutieve navigatie in een zeer gevaarlijk gebied naar de klippen stuurde. Hij vroeg dan ook een schorsing van één jaar.

In verband met de brand aan boord van de trawler Don Bosco besloot de rijkskommissaris te vorderen niettegenstaande de herhaalde afwezigheid van motorist Godderis Antoon. Aan boord van dit schip ontstond op 3 januari brand.

De bemanning werd hierdoor verast en verkeerde aldus de kansen om de voorhanden zijnde blusapparaten te bezigen. Daar de radio buiten gebruik was kon ook niet onmiddellijk hulp gevraagd worden. Tenslotte zou, niettegenstaande de hulp van een kustreddingsboot het schip volledig uitbranden. Bij onderzoek te Oostende bleek dat de smeltverzekeringen met draad versterkt waren wat mogelijk de oorzaak kan zijn geweest van de brand.

Tenslotte vroeg de rijkskommissaris milde straffen. Tegen schipper Jongbloet Roger en motorist Godderis Antoon werden slechts vermaningen gevorderd.

VERGAAN VAN Z.416 VADE PESCARÉ

Op 6 juni 1964 werd de nog geen jaar oude visserijtrawler Z.416 Vade Pescara als vermist opgegeven. Het schip bleek met man en muis te zijn vergaan tijdens de visserij ergens in de Noordzee. De raad besloot tot een onderzoek naar de oorzaak van dit vergaan en hoorde donderdag de eigenaar Depaepe uit Heist. Deze verstrekte uitleg over de bouw van zijn vaartuig. Schipper was de 22-jarige Decuyper Robert in wie de reder volledig vertrouwen had. Deze getuige brengt natuurlijk niet veel licht in de zaak. Hij kan alleen nog verklaren dat hij anders regelmatig iedere dag de radio openzette tussen 22.30 en 23 uur en dat de schipper hem dan opriep. Na het vertrek van de Z.416 heeft hij tevergeefs op een oproep gewacht. Daarna komt schipper Witterwulge van Z.556 nog verklaren dat hij enkele bennen van de Z.416 opviste. Het onderzoek wordt nog verder gezet met onderhoor van andere getuigen.

Sleepnet, Seinenet en Selektiviteit

Het vissen met het strandseinenet op een rivier in Midden-Afrika

De gebruikmaking van verschillende visserij-technieken heeft uiteraard een belangrijke invloed op de winning, de keuzemogelijkheden der soorten en de kwaliteit.

Het verbeteren van de visnetten, het opzoeken van nieuwe werkwijzen, het veredelen van bepaalde methodes, zijn doelstellingen van het onderzoek in de visserijtechniek. Voornamelijk de nettechniek als fundament van de visserijpraktijk, maakt het voorwerp van studie uit. De bouw van de onderscheidene onderdelen en vervolgens de samenstelling van het net hebben een groter invloed op de vangstcapaciteit en selektiviteit dan men doorgaans geneigd is te veronderstellen. Het aanwenden van deze begrippen voor een gunstiger commerciële uitbating is vanzelfsprekend belangrijk.

Het Deense seinenet veelvuldig gebruikt in Noord-Europa, is door het feit dat snel kan worden gevist en bijgevolg de resultaten vlug gekend zijn, een dankbaar werktuig. Gemonteerd om op ondiepe bodems te worden aangewend voor de vangst van bot, is het een efficiënt vistuig. De touwen die volgens de aard van de visserij verschillende lengten kunnen bereiken, functioneren, voor de butvangst, als wekkers en geleiden, zoals dit trouwens bij het trawlen het geval is maar dan op kortere afstand, de vis in een centrale baan naar het net. Op de diepere gronden wordt daartoe naarmate het net dichter komt en de spanning het toelaat, beweging in de touwen gehouden.

Op de Kanadese Oostkust wordt het sleepnet gebruikt voor de visserij op bot, steeds meer verdrongen door een aangepast Seinenet. De Seine brengt grotere vangsten op en vist blijkbaar selektiever.

Voor een bepaalde visgrond bereikt de hoeveelheid bot, waarop gevist wordt, 90 % van de totale vangst in het Seinenet terwijl de produktie van de korre enkel voor 50 % bestaat uit deze vissoort.

Bovendien blijkt dat de verhoudingen van de afmetingen der gevangen soorten bij beide technieken verschillen. Samengezet leiden de onderzoekingen tot de vaststelling dat de kleinste platen en winterbuts gevist met de Seine groter zijn dan de kleinste gevist met de botkorre. Het aangepast seinenet vangt verder een groter proportie van de middelmatige vis terwijl de kor een grotere hoeveelheid kleine vis buit maakt maar efficiënter blijkt voor het vangen van de grootste soorten.

De bijzondere montage voor het Deense seinenet leidt aldus voor een bepaalde visgrond tot het specifiek vangen van bot. Er bestaat mogelijkheid om indien men over goede en efficiënte materialen beschikt, door proefnemingen metoeden uit te werken die commercieel kunnen worden uitgevoerd.

— L.A. INGHELBRECHT

Hoogwaterboekje 1964

PRIJS TIEN FRANK

Verkrijgbaar ter drukkerij van Het Nieuwsblad van de Kust, bij alle dagbladverkopers en boekwinkels alsook in Noordzee Boekhandel, Vindictivelaan 22, Oostende. Men kan het bedrag ook storten op P.C.R. no 41 89.87 van Het Nieuwsblad van de Kust.